



Csemői tanya, 1991

Nagy Előd

Technika és művészet

Interjú Fodor Istvánnal, az Ericsson magyarországi vezérigazgatójával



Fodor István vezérigazgató

Nemrég érdekes meghívót hozott a posta. A meghívón ez állt:

„Szeretettel meghívjuk az Ericsson Technika Képzőművészeti Galéria ünnepélyes megnyitójára. A galériában elsőként Nagy Előd festőművész munkáival ismerkedhetünk meg. A megnyitón közreműködik Botz István és Jakab János klarinéttal, Mester Barna fagottal. A galériát Fodor István vezérigazgató nyitja meg.

– Ericsson Technika és galériamegnyitás... Hogy jön ez össze? – tesszük fel első kérdésünket a vezérigazgatónak. Hiszen ismereteink szerint a Stockholm-



Dömölkíné, Nagy Andrea személyzeti vezető

központú svéd Ericsson cég nem művészi értékeiről híres. Nemzetközi hírnevét a nyilvános és zárláncú vezetékes és vezeték nélküli hírközlési rendszereivel vívta ki. Rádiótelefon-rendszerei 6 millió előfizetőt szolgálnak ki 48 országban, amelyekkel elérte a 40 százalékos világgpiaci részesedést.

– Igen. Az Ericsson cég a világ egyik vezető telekommunikációs vállalata – folytatja gondolataimat Fodor István. A magyar Ericsson Technika pedig ennek a stockholmi központú, világhírű Ericsson cégnek és a magyar Műszertechnikának 1991-ben létre-

jött budapesti vegyesvállalata. 1992-ben már a mi cégünk végezte Magyarországon a telefonközpontok szerelését – átvéve a legmagasabb szintű technológiát a svéd anyavállalattól és a nálunk dolgozó svéd ericssonos szakemberektől. Szoros munkatempóban dolgozunk, hogy teljesítsük a nemzetközi előírásokat, hogy beilleszkedjünk az Ericsson cég világméretű hálózatába. És ez nem kis feladat! Ezt a feladatot csak igényes, pontos, kreatív, jól felkészült szakembergárdával valósíthatjuk meg. Éppen ezért, az anyacég tapasztalatait is figyelembe véve, erősen támaszkodunk emberi értékeinkre, műszaki értelmiségi gardánkra. Jelszavunk: Légy büszke, hogy az Ericsson Technikának dolgozol, és mi is büszkék akarunk lenni rád! Nem nézzük az időt, mi teljesítmény alapján dolgozunk, feladatainkat akarjuk jól megoldani.

Műszaki gardánknak, ennek a jól teljesítő technokrata társaságnak – megbecsülésünk jeléül is – akartunk valami többet, az anyagi javadalmazáson túl valami művészt nyújtani. Ezért határoztuk el, hogy galériát nyitunk s állandó kiállítást tartunk fenn. Nagy Előd festőművész kiállításán munkatársainkat felkértük, hogy ún. szavazólapjukon nevezzék meg a számukra legjobban tetsző képeket. S amelyik kép a legtöbb szavazatot nyeri el, azt a képet cégünk megveszi.

A többit Dömölkíné, Nagy Andrea személyzeti vezető mondja el:

– Közismert, hogy Magyarországon a műszaki értelmiség értékes szürkeagy-állománya ma nincs kellőképpen kihasználva, megbecsülve. Mi fontos feladatunknak tartjuk, hogy erre az értékes szürkeállományra, az emberi értékekre figyeljünk. Apró gesztusokkal is. Karácsonyi partynkra például minden dolgozónk kis meglepetést, névre, személyre szóló „karácsonyi” levelet kapott a vezérigazgatótól. Tudatosan törekszünk arra, hogy fiatal vállalatunk sokfelől verbuválódott műszaki gardája optimista, jó hangulatban dolgozzon, kulturált munkahelyi körülmények között. Ezt a célt szolgálják közös rendezvényeink (szüreti kirándulás, vöradó-akció, gyűjtés a menekülteknek), kulturális programjaink. Mindennapi tapasztalataink, hogy műszaki gardánk akkor tud a távközlés forradalmi kihívásainak megfelelni, ha személyiségére odafigyelünk, ha sokkal jobban megbecsüljük. Ebbe a gondolatkörbe tartozik, hogy minél több szépet, művészeti alkotásokat is közel kívánunk hozni munkatársainkhoz.

Dr. Szalontai Éva